

Python akademie - lekce 1 - 17.10.2024

01_04 🥟 Úvod k sekvencím

(k některým kontejnerovým datovým typům ~sequencies)

Zajímavé odkazy z této lekce:

Oficiální dokumentace pro list, tuple

Doposud jsme si ukázali, jak pracovat s proměnnou, která obsahuje jedno číslo (int, float), nebo jeden řetězec textových znaků (str).

Pojďme si nyní ukázat, že Python umí pracovat i s údaji, které obsahují více různých informací jako několik čísel, nebo několik textových hodnot.

Takové hodnoty potom budeme označovat jako tzv. sekvenční datové typy (tedy v jedné proměnné bude několik oddělených údajů). Obecně Python nabízí tyto tři základní sekvenční typy:

- 1. list (z angl. list, česky seznam),
- 2. tuple (z angl. tuple, česky n-tice),
- 3. range (z angl. range, česky rozsah) na něj přijde řada později.

Seznam (~list)

List je opravdu datový typ, který je doslova tvořen seznamem údajů. Tyto údaje jsou oddělené datovým oddělovačem čárkou:

```
muj_seznam = ["Matous", "Marek", "Lukas", "Jan"]
```

V příkladu si můžeme všimnout některých charakteristických rysů pro list:

- 1. Hranaté závorky na začátku a na konci listu,
- 2. stringy, které náš list obsahuje,
- 3. čárky, které oddělují jednotlivé hodnoty,
- 4. **proměnná**, do které si nově napsaný list schovám (muj_seznam).

Opět si můžeš pomocí funkce type ověřit datový typ. Není nutné chápat celkový význam výstupu funkce type. Stačí si povšimnout výrazu list ve výstupu.

Jak vytvořit list

Nejprve si ukážeme možnosti, jak **vytvořit prázdný list**, kam si budeš moct v budoucnu ukládat svoje hodnoty:

- 1. Možnost, pomocí prázdných hranatých závorek,
- 2. Možnost, pomocí zabudované funkce list.

Opět použijeme funkci type pro ověření, že výsledné hodnoty jsou skutečně typu list.

Pokud potřebuješ vytvořit neprázdný list, můžeš údaje zapsat přímo do hranaté závorky (jako první úkazka v této kapitole):

→ Jak pracovat s listem

Hodnoty, které list obsahuje, můžeš zpřístupnit pomocí jejich **pořadí**, tedy indexů. Tento princip funguje stejně jako jsme si ukázali u stringů.

```
muj_seznam = ["Matous", "Marek", "Lukas", "Jan"]

print(muj_seznam[0])

   Matous

print(muj_seznam[1])

   Marek

print(muj_seznam[-1])

   Jan

print(muj_seznam[1:3])

   ['Marek', 'Lukas']
```

Tedy index 0 představuje **první hodnotu** a index -1 **poslední hodnotu**.

Y Tuple (~n-tice)

Tuple je na první pohled velice podobný listu (seznamu):

```
muj_tupl = ("Matous", "Marek", "Lukas", "Jan")
```

Pro srovnání s list:

```
muj_seznam = ["Matous", "Marek", "Lukas", "Jan"]
```

V příkladu si můžeme všimnout některých charakteristických rysů pro tuple:

- 1. Kulaté závorky na začátku a na konci tuplu,
- 2. stringy, které naše sekvence obsahuje,
- 3. čárky, které oddělují jednotlivé hodnoty,
- 4. **proměnná**, do které si nově napsaný tupl schováme (muj tupl).

Proč je nutné mít jak list, tak tuple, když jsou tak podobné. Hlavním rozdílem je **změnitelnost**.

Sekvenční typ	Změnitelnost	Vysvětlení
list (~seznam)	mutable (~změnitelný)	Můžeš přidávat a odebírat hodnoty
tuple (~n-tice)	immutable (~nezměnitelný)	Jakmile jej vytvoříš, nelze změnit

Z tabulky uvedené výše vyplývá, že pokud chceš pracovat se sekvencí, u které budeš v průběhu **měnit její obsah**, použiješ list (~seznam).

Naopak pokud budeš chtít jako programátor napsat takovou sekvenci, kterou si **nepřeješ změnit** (a dát to na uvědoměnou sobě nebo ostatním programátorům), použiješ tuple. Podívej se na ukázku níže:

```
nejvetsi_mesta = ("Praha", "Brno", "Ostrava", "Plzen", "Liberec", "Olomouc")
```

V tuplu nejvetsi_mesta jsou všechna města v České republice, která mají více než 100 000 obyvatel. Pro nás je toto zásadní hodnota a nechceme, aby do této proměnné kdokoliv přidal nějaký další údaj. Na základě této potřeby jsme vybrali tuple.

Jak vytvořit tuple

Vzhledem k faktu, že je tuple nezměnitelný, není vytvoření prázdného tuplu moc výhodné. Nicméně, pokud bychom to vážně potřebovali, postupujeme jako u listu:

- 1. Pomocí prázdných kulatých závorek,
- 2. pomocí zabudované funkce tuple.

```
prvni_tupl = ()

druhy_tupl = tuple()

print(type(prvni_tupl))

print(type(druhy_tupl))
```

Ovšem takové datové struktury nejsou příliš užitečné (obvykle vyžadujeme různé hodnoty), a proto se zaměříme na vytvoření **neprázdných tuplů**:

```
treti_tupl = ("Praha", "Berlin", "Varsava", "Bratislava", "Viden")
ctvrty_tupl = 1.3, 3.6, 1.8, 0.4, 1.9
print(type(treti_tupl))
```

```
print(type(ctvrty_tupl))
```

Ačkoliv varianta bez kulatých závorek není zcela běžná, můžeš se s ní setkat.

→ Jak pracovat s tuplem

```
Stejně jako list můžeš i tuple indexovat, rozkrájet (slicing), přeskakovat (~striding):

treti_tupl = ("Praha", "Berlin", "Varsava", "Bratislava", "Viden")

print(treti_tupl[0])

print(treti_tupl[-1])

print(treti_tupl[0:2])
```